

Bolesław Jedliczko

Official Number	P-2201
Rank	polski: por.pil./308 DM/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1918-11-16
Date of death	2000-04-09
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Stare Wsp. 52.253356, 20.977879
Grave	kwatery 36; rząd 1; grób 28, 29
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdjęcia grobu: cmentarze.um.warszawa.pl/

Inskrypcja na grobie:

Ś.P.

MJR BOLESŁAW

JEDLICZKO

PILOT RAF. WIĘZIEŃ POLITYCZNY PRL

UR. 18.XI.1918 ZM. 9.IV.2000

Urodził się 16 listopada 1918 roku w Sławacinku niedaleko Białej Podlaskiej. Maturę zdał w gimnazjum im. J.I. Krąszewskiego w 1939 roku. Przeszedł przeszkolenie w samolocie RWD-8 w Świdniku, w ramach przysposobienia lotniczego.

Przedarł się we wrześniu 1939 roku przez granicę rumuńską, a następnie udał się do Francji. 27 stycznia 1940 roku został przyjęty do lotnictwa. Po koniec czerwca 1940 roku ewakuował się do Anglii. Dnia pierwszego lipca został przyjęty do RAF.

W 1942 roku odbył kurs w Szkole Pilotażu Początkowego w Hucknall. Po jego zakończeniu otrzymał skierowanie do 16 SFTS w Newton, na kurs zaawansowanego pilotażu. Po odbyty przeszkoleniu przeniesiono go do Blackpool, gdzie oczekiwał na przydział. W końcu trafił do Szkoły Strzelców Pokładowych nr 4 w Morpeth. 15 kwietnia 1943 roku, po ukończeniu "podchorążówki", otrzymał stopień F/O i skierowanie na kurs myśliwski w 58 OTU w Grangemouth. Kurs trwał od 26 maja do siódmego sierpnia. Po ukończeniu szkolenia przeniesiono Jedliczkę do 302. Dywizjonu stacjonującego w Perranporth. 25 września 1944 roku odszedł na odpoczynek, po 104 lotach bojowych. Najpierw przebywał w Blackpool, a następnie w Group Support Unit. W marcu 1945 roku skierowano go do 308. Dywizjonu.

Do końca wojny odbył jeszcze 25 lotów bojowych. W październiku 1946 roku powrócił wraz ze swoją jednostką do Anglii. 13 stycznia 1947 roku uczestniczył w pożegnalnej kolacji 308. Dywizjonu.

Postanowił wrócić do kraju. 22 lipca 1948 roku zszedł ze statku "Eastern Price" na polską ziemię w Gdańsku. W czerwcu 1948 roku został aresztowany i skazany na śmierć. Pracował w konspiracji przeciwko komunizmowi wraz z Władysławem Śliwińskim. Karę zamieniono mu na dożywocie. Wyszedł na wolność po ośmiu latach. Pracował w przedsiębiorstwie INCO. Studiował także na ówczesnym SGPiS-ie. Po 1989 roku otrzymał Krzyż Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 14 kwietnia 2000 roku w Warszawie. Pochowano go na Starych Powązkach.

Na podstawie: Krzysztof Kubala, "Miałem po prostu szczęście..", "Skrzydłata Polska" 12/2000.